

# PSC Endavant

Portaveu dels Socialistes de Catalunya

59

juliol-agost  
de 2001



## Els líders del futur



El PSC té raons de sobra per presentar una moció de censura al govern de CiU



Entrevista a Carme Chacón, Secretaria de Cultura, Educació i Universitats del PSOE



Entrevista a Rosa Maria Virós, nova rectora de la Universitat Pompeu Fabra

## SUMARI

ACTUALITAT	3	El PSC demana el desdoblament de l'Eix Transversal davant la passivitat del Govern
ENTREVISTA	4-5	Carme Chacón: "Els socialistes ens estem aproximant als problemes de la gent"
ACTUALITAT	9	Con la Festa de la Rosa se inicia un curso político lleno de esperanza
PARLAMENT	12-13	Tenim moltes raons per fer una moció de censura: aquestes són algunes
ENTREVISTA	16-17	Rosa Virós, rectora de la UPF: "És el moment d'apostar per la pluralitat"
ACTUALITAT	18-19	Zapatero en la Conferència política del PSOE: "Llega de nuevo el socialismo"
ACTUALITAT	20	Zapatero concluyó en Barcelona la campaña explicativa de su estilo de oposición útil
ACTUALITAT	21	Resolució del Consell Nacional: Catalunya no té avui el govern que necessita
ENTREVISTA	24	Quim Monzó: "No crec en la inspiració, el que faig és fruit d'un treball continuat"



JULIOL-AGOST 2001  
NÚMERO 59

## Endavant

És una publicació mensual d'actualitat política

**Edita:** Secretaria d'Acció Política i Electoral del PSC (PSC-PSOE)

**Director:** Antoni Poveda

**Coordinador:** César Romero

**Producció:** Jordi Serra

**Fotografia:** Pepa Álvarez

**Correccions:** Montse Pallarès

**Consell Editorial i Redacció:** Vicenç Badenes, Miguel Ángel Escobar, Miquel Iceta, Jordi Navarro, Jordi Nicolás, Anna Terrón, Dídac Boza, Rocío García, Olga Madrid, Carles Prieto.

**Impressió:** Litografies Rosés

**Dipòsit Legal:** B-37.364-1987

**Redacció:** Carrer Nicaragua, 75-77, Barcelona 08029

**Telèfon** 93 495 54 00 **Fax** 93 495 54 26

## Segell d'igualtat, un pas més cap a la paritat entre dona i home

El PSC ha estat el primer partit polític que ha posat en marxa un Pla per la Igualtat que recull les mesures necessàries per tal que tota l'organització avanci cap a la paritat entre dona i home. Aquesta nova visió planteja canvis de procediments, com repensar les formes de fer política, canvis en la cultura organitzativa o la creació de nous canals per l'intercanvi i la cooperació. Segons Lourdes Muñoz, Secretària de la Dona del PSC, "és important que el PSC es converteixi en un model de respecte a la igualtat d'oportunitats per tal de crear una cultura de treball sensible a les diferències de gènere amb les que puguin identificar-se tant les dones com els homes".

Una de les primeres iniciatives en aquest sentit és la creació del "Segell d'Igualtat del PSC". Aquest Segell per la Igualtat, aprovat per la Comissió Executiva del partit, promou la corresponsabilització de totes les persones amb responsabilitats polítiques per tal d'assolir un dels principis aprovats en el darrer Congrés del PSC: "l'opció decidida per la igualtat efectiva dels homes i dones al si del Partit, avançant vers la democràcia paritària". El Segell per la Igualtat convida a organitzar totes les nostres iniciatives pensant si el seu



► Lourdes Muñoz

disseny i continguts contribueixen a la igualtat d'oportunitats entre homes i dones, i s'inclou la mirada de les dones al respecte.

Per demanar el segell cal omplir un formulari de preguntes on s'indica específicament quins aspectes seran valorats. El podeu trobar a l'Àmbit de la Dona del portal del PSC ([www.psc.es](http://www.psc.es)) i una vegada omplert cal enviar-ho per correu electrònic (a les adreces [dona@psc.es](mailto:dona@psc.es) o [organitzacio@psc.es](mailto:organitzacio@psc.es)) o bé al fax 93 495 54 36, i en un termini d'entre quatre i set dies us comunicaran la decisió. Els aspectes que es valoraran són els següents: participació paritària dels dos gèneres a l'activitat, el llenguatge utilitzat, i la incorporació de propostes de canvi cap a la igualtat.



**PSC** més ambició per Catalunya

**Com tenir correu electrònic gratuït des de la web del PSC?**

Heu de demanar les vostres claus accedint a la web i clicant en el botó "Entrada amb contrasenya". Necessitareu el vostre DNI i el full que acompanya aquest exemplar de l'Endavant perquè a l'etiqueta postal figura un codi al costat de la vostra adreça, que haureu d'introduir.

Visita [www.psc.es](http://www.psc.es)

PSC Maragall agenda notícies escriu-me

## El PSC demana el desdoblament de l'Eix Transversal davant la passivitat del Govern

Els socialistes hem iniciat una ofensiva parlamentària i publicitària per exigir al Govern l'ampliació de la capacitat d'una carretera vital i imprescindible per al desenvolupament de la Catalunya central. Aquesta situació és un exemple clar de com està afectant la paràlisi de govern els interessos del país.

El passat mes de juny a Manresa, Joaquim Nadal i Antoni Siurana, consellers del govern alternatiu i alcaldes de Girona i de Lleida respectivament, i el secretari de Regionalització del PSC i alcalde de la capital del Bages, Jordi Valls, van presentar davant l'opinió pública la campanya pel desdoblament de l'Eix Transversal. Una trentena de tanques publicitàries, estratègicament ubicades al llarg del recorregut de l'Eix, pregunten al govern de CiU per quan pensa deixar aquesta obra tan necessària i els reclama més ambició per Catalunya. Precisament, el Parlament de Catalunya va aprovar fa un temps una proposició no de llei amb els vots de tots els partits de l'oposició, inclòs el PP, en la qual s'instava la Generalitat a elaborar els estudis per executar aquesta obra. Una nova moció presentada pel grup socialista i rebutjada pel bloc de la dreta ha demanat recentment la negociació entre els governs de la Generalitat i de l'Estat per aconseguir per fi el desdoblament de l'Eix. Desdoblar-lo costaria al voltant de 60.000 milions de pessetes i fins i tot el Ministeri de Foment n'havia reservat 21.000 milions al Pla Director d'Infraestructures 2000-2007, que finalment es van retirar en un episodi més de les picabaralles retòriques entre PP i CiU.

El govern de Jordi Pujol no vol complir el mandat del Parlament que reclamava els estudis per desdoblar l'Eix Transversal. Aquesta és la mostra més clara de la política de Pujol i de Macias en matèria d'infraestructures necessàries per al progrés de Catalunya. Renunciar a aquesta obra és una mostra més de la debilitat del govern. La falta d'ambició que caracteritza Pujol i els seus conse-



► Joaquim Nadal, Antoni Siurana i Jordi Valls

**Renunciar a aquesta obra és una mostra més de la debilitat del govern i de la falta d'ambició que caracteritza Pujol i els seus consellers**

llers en els darrers anys provoca la paràlisi de les energies del país i ens fa perdre, constantment, oportunitats. El que cal al país és que l'Eix Transversal esdevingui el nou gran corredor de comunicació entre el centre de Catalunya, l'Aragó i Europa. Aquest eix ha afegit a la seva funció inicial de vertebració de la Catalunya Central (Cervera-Manresa-Vic) la funció de corredor per al trànsit de llarg recorregut al llarg de l'Eix, està destinat a ser una gran frontissa entre el corredor mediterrani i la resta de Catalunya,

permetrà una major integració territorial del país i ha de contribuir a la desconcentració de la regió metropolitana de Barcelona. La proposta de desdoblament de l'Eix ha d'anar acompanyada dels estudis de creació d'un corredor transversal ferroviari, tal com ha aprovat també el Parlament de Catalunya.



► Una de les tanques publicitàries

# Carme Chacón: "Els socialistes ens estem aproximant als problemes de la gent"

Carme Chacón ha esdevingut tota una revelació política i una de les peces clau del jove i competent equip de José Luis Rodríguez Zapatero. El seu treball, que compagina amb les tasques de regidora a Esplugues de Llobregat, està contribuint notablement a la consolidació de l'alternativa del canvi tranquil.



► Carme Chacón

Com se sent el grup parlamentari socialista després del recent debat de la Nació?

Estem satisfets. Davant d'un discurs de José María Aznar anodí, avorrit, llunyà, i fins i tot un pel crispat, ens vam trobar un José Luis Rodríguez Zapatero il·lusionat i il·lusionant, alegre, agradable. Ell va parlar de continguts propers a la gent, retornant als ciutadans les ganes de política, de mirar una tribuna i veure una persona com tú, que parla dels teus problemes diaris a casa, a la feina o a l'escola.

La seva intervenció em va recordar una cançó de Serrat que diu: "...de repente me hice viejo", perquè crec que aquesta és la sensació que va tenir José María Aznar.

Rodríguez Zapatero va parlar de joves, ocupació, noves tecnologies, educació, cultura, economia domèstica... Han decidit els socialistes baixar la política al terreny d'allò més quotidià?

Els socialistes ens estem aproximant als problemes de la gent. En el passat, havíem arribat a tenir la sensació, probablement real, que només estàvem essent capaços de traslladar a la ciutadania els nostres propis problemes i jo crec que José Luis va demostrar també en el Debat de l'Estat de la Nació que l'acció pública serveix per ocupar-se d'allò que preocupa els ciutadans i ciutadanes i intentar de posar en marxa polítiques de solució a aquests problemes. Crec que, amb el seu discurs, la gent va sentir la política més propera.

Ha passat un any des del 35è congrés federal del PSOE i també un any i poques setmanes des d'unes eleccions generals que no van ser bones per al conjunt dels socialistes espanyols. Què ha canviat des d'aleshores?

Estem contents d'aquest any. La nostra opció de fer política d'una altra manera és la bona. Tots recordem la política de crispació i desqualificacions practicades per Aznar quan estava a l'oposició. José Luis Rodríguez Zapatero vol demostrar a la gent que, també des de l'oposició, un partit polític és capaç de responsabilitzar-se dels problemes del país. Nosaltres volem fer oposició útil a la societat, denunciant aspectes com la manca de cohesió social i territorial, la pèrdua de poder adquisitiu dels que menys tenen, les

*"El PP està portant al sector educatiu l'onada de conservadorisme i elitisme més gran en la història de la democràcia"*

quasi infrahumanes condicions de treball en molts casos, el nou esclavisme del segle XXI que pot comportar la llei d'estrangeria, etc., i fent-ho sempre amb propostes alternatives damunt la taula.

Per exemple...

...Per exemple, la nostra alternativa a la Llei d'universitats que prepara el Govern. La senyora Del Castillo vol aprovar una llei contra tothom: universitats, comunitats autònomes, agents socials, partits polítics, etc.

Com a responsable d'Educació a la Comissió Executiva Federal, quin és el seu diagnòstic sobre la situació actual del món educatiu espanyol?

Portem cinc anys perduts en matèria educativa amb el govern del senyor Aznar. Tots recordem el que va suposar l'etapa de la ministra Esperanza Aguirre. Després, encara que gaire bé ningú no ho recordi, vam tenir un Ministre d'Educació anomenat Mariano Rajoy. Ara ens trobem amb Pilar del Castillo, que ha decidit rebaixar el pressupost en matèria educativa, de manera que

estem a la cua de la Unió Europea en despesa per a educació. Però el més greu és que allò que s'inverteix es fa sobretot en benefici de l'escola privada i en detriment de l'ensenyament públic. El PP està portant la onada de conservadorisme i elitisme educatiu més gran que hem patit en la història de la democràcia espanyola

*"Sense una política de suport a les famílies no ens podem considerar una democràcia avançada ni parlar d'igualtat entre homes i dones"*

Quin és el camí alternatiu que plantejem els socialistes?

Avui els reptes del nostre sistema educatiu són molt més importants que els de fa alguns anys: l'escolarització de la població immigrada i la integració a través de les aules són imprescindibles. Els professors són els que més suport necessiten ara mateix; no només de l'Estat, sinó també suport social. S'han de fer polítiques de suport al professorat, atenent a quines són les causes que provoquen el seu desencís: feina inestable, traves burocràtiques, manca d'un sistema de formació definit per a les necessitats educatives d'avui.

Vostè que està aquí i allà, com veu en aquests moments l'encaix entre els socialistes catalans i el projecte federal del PSOE?

Jo crec que ara mateix estem en un dels moments de major sintonia entre el PSC i el PSOE que ha viscut la història d'ambdós partits. Tots vam escoltar com Rodríguez Zapatero recomanava a Aznar parlar amb Pasqual Maragall perquè serà el proper president de la Generalitat. El partit federal ha assumit projectes polítics que són nuclears en l'acció del PSC com són el municipalis-

me, les polítiques de proximitat, o el mateix model de partit amb el reforçament de la democràcia interna i l'acostament de l'organització al ciutadà.

Quin paper hem de jugar els socialistes en l'estructuració d'això que se'n diu l'Espanya plural?

Els grans moments de canvi en la història d'Espanya i de tots els països s'han fet des de la valentia de l'esquerra. El pas endavant que ha de fer l'Estat de les autonomies per acostar encara més l'acció pública a la gent i per a un millor encaix de les diferents cultures i llengües que conformen l'Estat espanyol, el farem nosaltres. Ho farem no només impulsant la reforma del Senat, imprescindible després de més de vint anys de democràcia constitucional, sinó anant més enllà amb la federalització de l'estat de les autonomies per fer-lo més eficaç i per encaixar millor la diversitat.

Pot intentar, el Partit Popular, tornar a l'estratègia de la crispació si sent que comença a estar en perill la seva situació en el poder?

Ho està intentant ja. S'han trobat amb l'espasa de Damocles de la Justícia sobre els ministres Matas i Piqué i comencen a amenaçar. Nosaltres no caurem en el que va caure Aznar quan estava a l'oposició, senzillament direm al Sr. Aznar, com ho va fer José Luis Rodríguez Zapatero en el Debat sobre l'estat de la Nació, que aquest país no mereix que estiguin assegudes en el Consell de Ministres dues persones sobre les que cauen imputacions molt greus respecte a actuacions seves en altres etapes professionals o polítiques.

El pla hidrològic és una gran pedra amb la



qual ha ensopegat el Partit Popular?

Ara mateix, a qui més mal està fent el Pla Hidrològic és a Convergència i Unió. En el Debat sobre l'estat de la Nació CiU va tenir l'oportunitat de dir a Catalunya que no és el PP qui mana a la Generalitat, però no van ser capaços. La supeditació de CiU a Aznar és molt clara quan accepten un pla hidrològic fet contra Catalunya i demostren que estan disposats a sacrificar els interessos dels ciutadans d'aquest país pel sol fet de mantenir-se en el poder. Aznar també pagarà factura per tot això. En comptes de cohesionar socialment i territorialment, han posat sobre la taula un pla que no ha fet una altra cosa que enfrontar territoris entre sí.

Però el PP presumeix de tenir molt clara la idea d'Espanya...

Aznar governa Espanya però no l'entén. Amb la seva visió d'Espanya única i amb les polítiques imposades a base d'abusar de la majoria absoluta, el que fa es trencar-la. La llei d'estabilització pressupostària és un cas molt clar: sota l'excusa del "déficit zero" el que fan és ofegar les finances de comunitats autònomes i ajuntaments i, d'aquesta manera, les competències tornen —en la pràctica— al poder central.

## Se acercan tiempos de futuro para Galicia



► Emilio Pérez Touriño.

Galicia necesita un proyecto político de futuro ambicioso, moderno e integrador. A nuestro alrededor se están produciendo cambios extraordinarios, y vertiginosas transformaciones vinculadas al desarrollo de la sociedad de la información y del conocimiento en el contexto de un mundo globalizado. Los próximos comicios autonómicos, lejos de poner solamente en juego la elección de una buena gestión y de un buen gobierno, que también, suponen el comienzo de una legislatura decisiva para ganar el futuro que abre delante de nosotros una oportunidad histórica.

El próximo mes de octubre tendremos ante nosotros una encrucijada que va a marcar el futuro de las próximas generaciones. La resignación conservadora nos muestra un camino que nos conduce hacia una Galicia más desertizada, más desequilibrada internamente y más encogida en términos demográficos. La Galicia que conduce a la reducción del gasto en protección, bienestar, en educación, en innovación, es la Galicia del modelo de la economía subsidiada y dependiente en la que los motores del país se colocan fuera. La Galicia que puede tardar 60 años en alcanzar los niveles de renta de España y Europa. Hay otro camino. Los socialistas creemos en la posibilidad cierta de una Galicia desarrollada y moderna; abierta al mundo y con capacidad de innovación; más justa e integrada territorialmente. Existe la posibilidad de hacer una Galicia más democrática, más plural. Hay posibilidades de ser influyentes en España y en Europa y de tener una posición competitiva en el mundo global en el que tenemos que trabajar.

Los socialistas proponemos un nuevo proyecto político de cambio superador de la Galicia de la queja, de la petición y de la resignación; la Galicia históricamente

conformada entorno al aislamiento, al minifundismo y a la emigración. Frente a esto, Galicia tiene recursos, identidad, posición y capacidad para aprovechar el futuro, la oportunidad histórica que le ofrece la sociedad del conocimiento, España y Europa, desde el pleno ejercicio del autogobierno. Es necesario un cambio de enfoque, de posicionamiento, de relación entre el poder político y la ciudadanía, para superar el paternalismo y las políticas de tutela y subordinación de la sociedad civil, el victimismo, el clientelismo y la asfixia democrática, propios de la Galicia conservadora.

**“Me comprometo a liderar el cambio que Galicia necesita y que la mayoría de los gallegos demanda”**

Me comprometo a liderar el cambio que Galicia necesita y que la mayoría de los gallegos demanda. Quiero incorporar a mi proyecto a todos los gallegos que creen en la necesidad de construir una Galicia más justa, más moderna, más solidaria y más competitiva, que prepare un futuro mejor para nuestros hijos. Apuesto por una Galicia de las personas, de futuro, nueva y diferente, europea y pionera en la innovación desde nuestra cultura e identidad. Apuesto por un cambio necesario, que es también posible y viable.

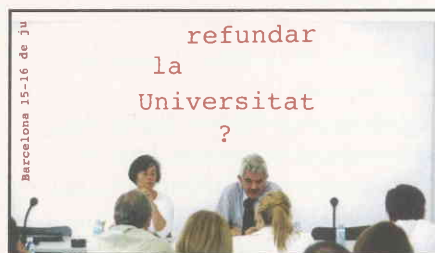
**Emilio Pérez Touriño**  
Secretario General del PSOE de Galicia  
y Candidato a la Presidencia de la Xunta

## Escola de Formació Xavier Soto en Cornellà



La Escuela de Formación Política Xavier Soto, organizada anualmente por la federación del Baix Llobregat, llegó a su quinta edición el 28 y 29 de junio en su sede de Cornellà. “El PSOE, la alternativa responsable” y “Cómo gobernaremos Catalunya” fueron los temas de las dos mesas redondas en las que se estructuró el debate.

## Jornadas del PSC sobre el futuro de la Universidad



Los días 15 y 16 de junio el PSC organizó en la sede central unas jornadas que bajo la rúbrica “Cal refundar la Universitat?” tuvieron como objetivo debatir las perspectivas de la universidad pública en el inicio del siglo XXI. La convocatoria buscaba la exposición y el contraste de ideas nuevas sobre las que asentar una renovada política universitaria.

## Políticas culturales: balance de 20 años



Manuel Bustos, Pasqual Maragall y Josep Maria Carbonell presidieron el 18 de junio en Sabadell una jornada de concejales socialistas de cultura en la que se hizo balance de los veinte años de políticas municipales en este ámbito.

## La experiencia francesa centró el primer debate sobre Educación



► Carme Chacón, Jean-Pierre Sueur y Ernest Maragall.

En el marco de la Conferencia Nacional del PSC sobre Educación, Trabajo e Innovación tuvo lugar el jueves 5 de julio en el Auditorio de La Pedrera la conferencia “El debate sobre la formación y el trabajo: la experiencia del socialismo francés”, a cargo Jean-Pierre Sueur, Secretario Nacional de Educación del PS francés. El objetivo de este ciclo de debates previos a la Conferencia Nacional de octubre es situarnos en el estado de la cuestión en

Europa a través de la experiencia de diversos invitados internacionales. Presentado por Carme Chacón, Secretaria de Educación y Cultura del PSOE, y Ernest Maragall, Secretario de Programas y Conferencia Nacional del PSC, Jean-Pierre Sueur nos acercó a la situación de Francia, un país con una tradición muy fuerte de enseñanza pública y donde se desarrolla en la actualidad un debate sobre el mantenimiento de su modelo de calidad y equidad.

## El PSC estrena nuevo símbolo e imagen corporativa



El PSC tiene desde el pasado mes de julio nueva imagen corporativa. Se actualiza el símbolo del partido, que se estrenó en 1983, manteniendo el puño y la rosa característicos pero cambiando la tipografía y descubriendo la cuarta barra de la bandera catalana, que hasta ahora permanecía oculta.

La nueva imagen, que es obra del diseñador Claret Serrahima, incluye también una nueva marca -las siglas PSC en blanco sobre un cuadrado rojo- que nos homologa con los partidos socialistas europeos y resalta la vocación catalana del PSC, al ser la C de un tamaño mayor que el de las otras letras.

## Horta-Guinardó, el empuje de una agrupación que defiende su proyecto con convicción

Un equipo joven y renovado, pero con sus necesarias dosis de experiencia y veteranía, está al frente de la agrupación socialista de uno de los distritos de Barcelona más fieles electoralmente a nuestro partido. Los socialistas de Horta-Guinardó quieren estar en la vanguardia de la renovación del proyecto socialista.



► La comisión ejecutiva.

Nuria Carmona encabeza como primera secretaria una agrupación que si por algo se caracteriza es por la "enorme ilusión" que todos sus miembros ponen en la consolidación y el avance del proyecto socialista en uno de los distritos barceloneses en los que el PSC obtiene mayor apoyo electoral. El pleno del Consejo de Distrito, presidido por Maravillas Rojo, tiene mayoría absoluta de concejales socialistas y existe una excelente sintonía entre la comisión ejecutiva y el equipo de gobierno de Horta-Guinardó, que dirige la concejal Imma Moraleda. La agrupación está desarrollando una importante labor explicativa de la gestión municipal. Recientemente tuvieron una reunión con las entidades del distrito para explicarles el Plan Director de la Vall d'Hebrón y existe la voluntad de seguir convocando actos de este tipo para dar a conocer los principales proyectos que se ejecutarán en esta legislatura, como la reforma del Paseo Maragall o la remodela-

*La agrupación está desarrollando una importante labor explicativa de los principales proyectos municipales que afectan al distrito*

ción del carrer Gran del Guinardó. En el plano orgánico, la salud de la agrupación socialista de Horta-Guinardó tampoco puede ser mejor. Cuentan en la actualidad con unos 400 afiliados y con más de 2.300 simpatizantes, pero su objetivo, según nos explicó Nuria Carmona, "es crecer más en adhesión y trabajar más con los simpatizantes". El ambicioso plan de trabajo de mandato que han aprobado recoge muchas ideas y proyectos, como un curso sobre nuevas tecnologías de la información, de cuyos participantes ha de salir un consejo de redacción que se encargue de confeccionar un boletín de periodicidad trimestral, el

### La comisión ejecutiva

Primera secretaria: Nuria Carmona  
Secretario de Organización, Militantes y Simpatizantes: José Rodríguez  
Secretario de Política Municipal: Abdón Llata  
Secretaria de Sectoriales: Carme Beltrán  
Secretario de Imagen y Comunicación: Luis Fernando García  
Secretaria de la Mujer: Blanca Márquez  
Secretario de Formación: Jordi Andrés  
Vocales: Jaume Collboni, Alejandro Auñón, Manel Calpe, Antonia Sánchez, David Fornons, René Sánchez.

### La sede

Calle Arte, 3  
Teléfono 93 352 14 94  
Web: psc.es  
E-mail: horta@pscbar.com  
El local está abierto de lunes a viernes de las 18'30 a las 21'30 horas

grupo de trabajo que está debatiendo y elaborando enmiendas al documento base de la conferencia nacional que se celebrará en octubre, o la realización de todo tipo de actos informativos. Otras áreas preferentes de actuación se centran en la Secretaría de la Mujer, que organiza dos charlas formativas al mes, o en la de Formación, que promueve debates de actualidad política en los que han participado últimamente dirigentes del partido como Miquel Iceta, Joan Ferran o Jordi Pedret. Todo se puede resumir en una forma de hacer política que, en palabras de la primera secretaria, busca, sobre todo, "estar por y con las personas". Y todo ello en perfecta coordinación con la federación de Barcelona del PSC.

## Con la Festa de la Rosa se inicia un curso político lleno de esperanza

El próximo domingo 23 de septiembre se celebrará en las instalaciones municipales de la Pineda de Gavà la doceava edición de la Festa de la Rosa del PSC, un evento que marca el inicio del curso político y que se ha consolidado como el más multitudinario y popular acto festivo de los organizados por los diversos partidos en Catalunya.

*Se espera la asistencia de más de 20.000 personas a un evento que tendrá su punto álgido con la celebración del acto político a las 13 horas*

Si hace un año la Festa de la Rosa tuvo como gran novedad la cercanía de los congresos del PSC y del PSOE respectivamente y el hecho de que fuera el marco del gran estreno público de José Montilla y José Luis Rodríguez Zapatero ante los afiliados y afiliadas del PSC, este año, los más de 20.000 asistentes previstos serán testigos de un acto político (a las 13 horas) cuyas intervenciones reflejarán sin duda las excelentes perspectivas electorales que se abren a los socialistas.

Lo que en el 2000 era una incertidumbre cargada de esperanza ha evolucionado hacia la certeza prudente de que Pasqual Maragall y José Luis Rodríguez Zapatero serán muy pronto presidentes. Recordamos que las agrupaciones y federaciones del partido organizan el traslado en autocar para quien lo desee; que se puede traer la comida preparada, o comprarla allí o hacerla utilizando las parrillas del recinto; y que habrá un amplio programa de actuaciones en los dos escenarios habilitados a tal efecto así como un abanico de actividades lúdicas para pasar un completo día en familia y al aire libre. La guardería, los juegos infantiles, las exposiciones, las carpas informativas, y la cercanía de la playa constituyen otros interesantes alicientes de la Festa de la Rosa.

## Adéu a tres grans socialistes: Santiburcio, Gila i Caparrós



**Antoni Santiburcio:** passió per la política. Sovint quan una persona mor hom tendeix a magnificar les seves virtuts i a minimitzar els seus defectes. No és aquest el cas. La desaparició del, fins fa pocs dies,

Segon Tinent d'Alcalde de Barcelona ha trasbalsat els que el coneixíem de prop però, també, a tot el conjunt de la classe política, funcional i veïns amb els que es relacionava, per què? doncs molt senzill: "Santi" -així l'anomenava tothom- era un polític diferent. D'horaris desordenats però exhaustius. D'idees fixes però raonades. De projectes ambiciosos però factibles. Les seves propostes d'acció portaven sempre el segell de la perdurabilitat. Estimava la "pedra". I, tot això, adobat amb processos d'il·lusió i festa. Com a regidor cercava la participació popular en la inauguració de les obres públiques convertint-les en un esdeveniment digne de recordar. Per a en Santiburcio una realització municipal que no anés acompanyada d'una festa participada pels veïns era una obra sense ànima. S'empipava molt quan els seus companys de consistori posaven en funcionament un equipament, o una instal·lació sense públic, gresca i xerinola. Deia, no sense raó, que una de les feines més importants d'un polític és la de crear il·lusió i sentiment de propietat respecte les realitzacions de l'administració.

Santiburcio ha estat un Regidor de Districte molt peculiar. No esperava mai les directrius centrals de la Casa Gran. Ell dissenyava, projectava i imaginava la transformació dels barris que gestionava; feia participis els seus col·laboradors d'aquestes idees per vessar-ho després, tot plegat, a la consideració dels veïns. Aquest i no altre era el mètode de treball del Tinent d'Alcalde desaparegut: il·lusió i complicitat, obra concreta i visible.

Es vulgui o no l'aprenentatge polític inicial, la formació de cadascú, incideixen en les formes de fer dels polítics i en els mecanismes emprats per adreçar-se als ciutadans. Antoni Santiburcio era un polític provinent del món sindical. Els inicis del seu activisme social cal cercar-los en la lluita d'empresa i en la nego-

ciació de convenis col·lectius. El seu pas pel Parlament de Catalunya facilità que compaginés els estudis d'Econòmiques amb l'activitat parlamentària; però, ben aviat sent enyorança del contacte directe amb la gent. I, fins i tot, m'atreviria a dir, del conflicte i de la seva resolució positiva. Per a un home forjat en el sindicalisme, esdevenir Regidor d'un districte eminentment obrer i popular era tot un repte. I el va acceptar. Santi volia que tota la ciutat, tots els barris, esdevinguessin també "centre". Santi volia fonts lluminoses i musicals no sols a Montjuïc, sinó també a Sant Andreu i a Nou Barris. Ho va aconseguir. Santi volia voreres amples i els cotxes aparcats al subsòl. I va crear milers de places d'aparcament. Santi va somniar un gran Parc Central al cor de Nou Barris i el va iniciar. Va guanyar l'aposta d'incorporar les zones més humils de l'urbs al pols modern i confortable de la ciutat i, tot això, la gent ho agraeix. Vet aquí la sorpresa de molts quan varen contemplar com centenars de persones -ciutadans anònims- baixaren d'aquests barris tot passant per la capella ardent de l'Ajuntament de Barcelona. Vet aquí també el ressò mediàtic i la consideració expressada per molts professionals de la comunicació envers Santiburcio. Tots ells havien constatat dia rera dia la ferma voluntat d'un home lluitant contra la malaltia sense renunciar a la seva vocació de servei públic, a la seva passió per la gestió. Barcelona ha perdut un gran regidor i una gran persona. El món municipalista, una peça capdalt. Era un personatge singular, sovint contundent i alhora dolç i afable amb la gent. Més afable i més dolç com més humil fos el seu interlocutor. Tota una actitud a contracorrent, tot un cabàs d'humanitat amb passió per la ciutat i la seva gestió. Ara bé, no oblidem que el nostre company era també el Primer Secretari del PSC a Barcelona. La seva feina dins el Partit s'ha caracteritzat sempre per un treball continuat d'enfortiment de l'organització. Una organització que ell creia que havia d'inspirar les polítiques de tots els socialistes a les diferents administracions. En aquest terreny en Santi va saber combinar amb saviesa i complementarietat les seves dues dedicacions: partit i institució.



**Miguel Gila:** el geni de l'humor

Amb Miguel Gila desapareix un dels creadors que més ha destacat en la història cultural del nostre país en aquests segles. Gila, profundament marcat pel trauma de la guerra civil, va saber escapar a la mediocritat en una Espanya de vencedors i vençuts en la que ell era el vençut, i desenvolupar un tipus d'humor intel·lectual però a la vegada popular, i que va expressar de les més variades formes: a través de la literatura, de l'acudit gràfic -en la mítica revista La Codorniz-, dels millors escenaris d'Espanya i d'Amèrica o de la televisió.

Gila també fou un gran militant socialista disposat a col·laborar amb el partit sempre que se li demanava. La seva obra, de la que afortunadament ens queden molts testimonis, serà de consulta obligada.



**Antoni Caparrós,** un gran rector de la UB

La seva mort sobtada va colpir la comunitat universitària i a tota la societat catalana. Pocs dies després de resultar elegit Joan

Tugores com a nou rector de la Universitat de Barcelona i quan encara exercia com a rector en funcions un infart fulminant va acabar amb la seva vida. L'Antoni era un home de progrés, de caràcter afable i bondadós, i va situar a la Universitat de Barcelona en primera línia europea. Nascut a Saragossa l'any 1938, era Llicenciat en Filosofia i Lletres, Diplomata en Psicologia i Catedràtic de la UB des de 1985.

Joan Ferran

Diputat al Parlament de Catalunya

## Sobre el socialisme i la globalització



**E**n el darrer Congrés de la Internacional Socialista (IS) que tingué lloc a París, el mes de novembre del 1999, es va prendre l'acord d'incorporar el resultat dels treballs del que havia estat la "Plataforma Progreso Global" a les reflexions i debats dels propers tres anys. El document es va presentar a París i va ser aprovat al Consell de la IS de Maputo, a Moçambic.

El resultat, del que durant els anys anteriors havia estat un treball paral·lel d'una comissió creada "ad-hoc" i dirigida per Felipe González, s'incorpora així plenament, com a punt de referència de tots els debats i propostes a treballar fins al proper Congrés.

Així ha succeït en el Consell celebrat a Lisboa a finals de juny. Les qüestions que es van tractar són de gran actualitat, totes elles estretament relacionades amb la creixent preocupació de molts ciutadans i ciutadanes i dels nostres partits sobre els efectes negatius de la globalització. Entre d'altres, varen ser debatuts i es va arribar a acords sobre qüestions tan actuals com el Protocol de Kioto, sobre la necessària modificació de l'Organització Mundial del Comerç i sobre els conflictes i la pau a l'Àfrica,...

En els debats i intervencions que es varen celebrar, es van manifestar de forma clara algunes de les preocupacions comuns més punyents en aquests moments pel socialisme "global". És fonamental que la Internacional Socialista, que agrupa en el seu si partits que estan en el govern i a l'oposició i que mantenen postures ètiques concordants amb els desitjos de canvi de molts grups "antiglobalització", prenguin una postura decidida pel diàleg i per posar sobre la taula el que tenim en comú amb aquests grups. Els partits socialistes, socialdemòcrates i laboristes hem de ser capaços d'enfortir els espais de diàleg i

de comunicació, donat que per una banda s'ha d'evitar la polarització entre els "anti" i els "pro", en una dinàmica inútil de conseqüències imprevisibles i possiblement més violentes; i per una altra banda, el treball realitzat durant tres anys, en el si de la "Comissió Progreso Global", la multitud de trobades arreu del món, les aportacions individuals i col·lectives fetes, ens han proporcionat un cos important de directrius de possible aplicació, acompanyades de reflexions polítiques i econòmiques de primera magnitud. S'ha d'intentar que tots aquests esforços siguin d'utilitat en aquests moments. Que la resposta socialista serveixi tant de pont com de guia per seguir avançant en aquest moment en que sembla que la simplificació dels missatges extrems pot amagar la urgent necessitat de revisar els nostres principis fonamentals d'igualtat i solidaritat en funció de les noves realitats globals i de la relació entre els moviments antiglobalització i els partits.

En el si del PSC funciona ja un grup de treball que està fent no solament un seguiment puntual dels moviments i de la seva crida a una societat global millor per a tothom, sinó que participa activament en la reflexió i la presa de postura sobre la globalització. El document que va sortir d'aquest grup va ser aprovat pel Consell Nacional (10 de juny de 2001) i va ser distribuït al Consell de la IS de Lisboa i a la reunió prèvia de la Internacional Socialista de les Dones.

Estem en un moment decisiu per a la redifinició del que volem per al socialisme i el que volem per als nostres ciutadans i ciutadanes. El que cal és no oblidar que res no està ja dat i beneït. Que les coses poden i han de canviar. Cap a un món millor per a tothom.

Mª Dolores Renau  
Presidenta de la Internacional  
Socialista de Dones






*"Estem en un moment decisiu per a la redifinició del que volem per al socialisme i el que volem per als nostres ciutadans i ciutadanes"*

# Tenim moltes raons per fer una moció de censura: aquestes són algunes

"Un govern incapaç de resoldre els problemes dels catalans i les catalanes."

	<b>MANCA DE PROJECTE SOCIAL</b>	Immigració vista com a un problema.	Absència d'ajudes a les famílies.	Sanitat: ambulàncies, llistes d'espera...	Joves: habitatge, ocupació, emancipació...	Deriva de la política educativa.
	<b>OBLIT DEL TERRITORI</b>	PHN: La venda del territori.	Vegueries: Ebre, Pirineu i Catalunya Central.	Manca d'impuls a la regió metropolitana.	Marginació dels municipis.	Més transport públic i menys peatges.
	<b>MANCA ESTRATÈGIA ECONÒMICA I INNOVACIÓ</b>	Pèrdua de prestigi i influència.	Inexistent política industrial i d'I+D.	Manca de política d'ocupació.	Fracàs de 20 anys en el finançament.	L'Estat inverteix la meitat que el pressupostat.
	<b>MENYSPREU DE LES REGLES DEL JOC</b>	Reglament del Parlament obsolet.	Bloqueig de la Llei electoral.	Confusió entre President i Conseller en Cap.	Desgovern de la Sindicatura de Comptes.	Involució en la reforma del sistema audiovisual.
	<b>DESGOVERN I ENTREGUÍSME AL PP</b>	Paràlisi de l'Administració.	No governa CiU, sino el PP.	Un permanent Govern provisional.	Irregularitats (Treball, Turisme i Olé!).	Desorientació respecte Espanya i Europa.

"L'alternativa per demà mateix. Cinc grans eixos que transformaran Catalunya"

	<b>PRIORITATS: EDUCACIÓ I TREBALL</b>	Des de la llar d'infants i per a tota la vida.	Una nova formació professional.	Igualtat d'oportunitats en el treball.	Acostar educació, treball i territori.	Pacte per a la seguretat laboral i la competitivitat
	<b>UNA SOCIETAT COHESIONADA I SEGURA</b>	Envellir a casa dignament; oportunitats per als joves.	Protegir i promoure la salut.	Lluitar contra la marginació i l'exclusió.	Suport a les famílies treballadores.	Habitatge, barris dignes, ciutats segures.
	<b>BASES ECONÒMIQUES PER GARANTIR EL FUTUR</b>	Societat del coneixement	Crear capacitat emprenedora.	Recerca, tecnologia, innovació.	Respecte al medi ambient.	Més i millors infraestructures.
	<b>UN GOVERN PROPER I EFICAC</b>	Govern que impulsa, no controla.	Enfortir els municipis.	Descentralitzar la Generalitat. Modernitzar l'administració.	Desgovern de la Sindicatura de Comptes.	Llei electoral + representativa.
	<b>CATALUNYA I ESPANYA EN LA NOVA EUROPA.</b>	Més autogovern. Reforma de l'Estatut.	Finançament autonòmic just.	Una Europa federal que reconegui les regions.	Impuls a l'Espanya plural.	Reforma del Senat.

## El Segon Congrés de Municipis de Catalunya ja s'ha posat en marxa

Més d'un miler d'electes locals de 612 ajuntaments de Catalunya van participar a l'acte inaugural del Segon Congrés de Municipis de Catalunya, que va tenir lloc el passat 16 de juny a Tarragona. 68 anys després del primer Congrés, aquesta segona edició serveix per analitzar les possibilitats d'adaptació dels ajuntaments a les noves tecnologies, i posa de relleu la precària situació econòmica en que viu el món local a Catalunya.

Després de la inauguració a Tarragona, el Congrés continuarà, a partir del mes d'octubre, amb sessions a Amposta, Girona, La Seu d'Urgell, Lleida, Reus, Sitges i Vic. La cloenda tindrà lloc a Barcelona el mes de novembre. La celebració del Segon Congrés de Municipis de Catalunya era una vella aspiració del municipalisme català. Des de fa anys, tant la Federació de Municipis de Catalunya (FMC), com els alcaldes socialistes, han vingut reivindicant la convocatòria unitària del congrés, però s'han anat topant tradicionalment amb la falta d'interès de l'Associació Catalana de Municipis (ACM) organisme que aplega els ajuntaments governats per CDC i UDC, així com del propi Govern de la Generalitat. De fet, malgrat les paraules que Jordi Pujol va pronunciar en l'acte d'inauguració del Congrés, on reconeixia el paper dels municipis en la transformació del país, el seu govern no s'ha destacat mai per la defensa dels ajuntaments. Ans al contrari, el govern de CiU, durant tots aquests anys, ha desenvolupat una línia política encaminada a laminar, de forma sistemàtica i continuada, les competències i els recursos del món local. Davant d'aquesta postura, i de forma prèvia a l'inici del Congrés, el PSC, en boca de Pasqual Maragall, va fer pública una declaració en la qual recordava el paper de motor que el poder local ha tingut durant tots aquests anys a casa nostra, i es va comprometre a governar Catalunya amb una actitud de confiança i respecte vers els ajuntaments.

Així mateix, Maragall va recordar el compromís del PSC de cedir als ajuntaments, quan governi la Generalitat, la gestió de l'ensenyament primari, les polí-



► Manuel Mas, Pasqual Maragall i José Montilla

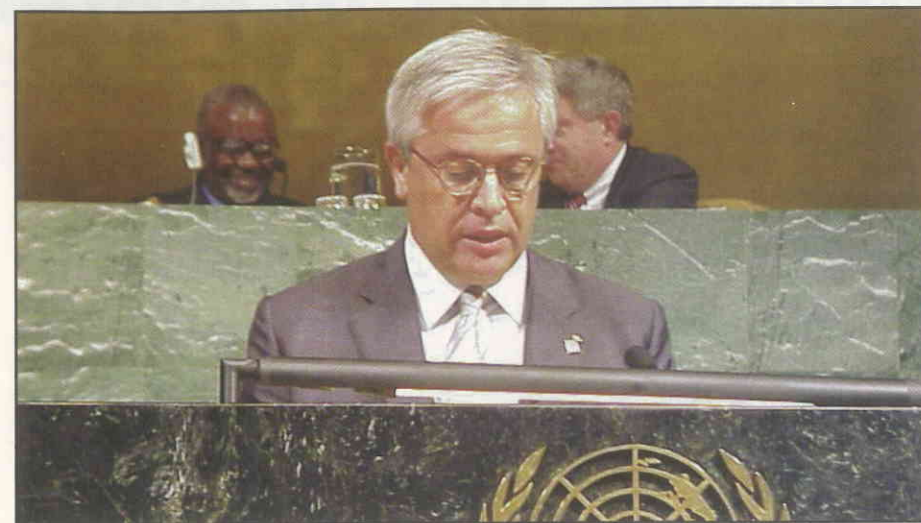
tiques d'habitatge i els programes actius d'ocupació, entre d'altres qüestions. Per la seva banda, el president de la Federació de Municipis de Catalunya (FMC), Manuel Mas, va destacar de nou en el seu parlament inaugural la "tasca extraordinària que han fet els regidors i regidores" pel progrés de Catalunya, i va afirmar que el món local i els municipis tenen un paper molt important a desenvolupar en aquesta època de mundialització i globalització social, econòmica i política.

**Fer el que la Generalitat no fa**  
Malgrat les bones paraules en favor dels ajuntaments que Jordi Pujol va pronunciar en l'acte d'obertura del Segon Congrés, els municipis catalans tiren endavant, des de fa anys, una tasca de

suplència del Govern de la Generalitat. Tant és així, que els ajuntaments es gasten cada any el 30% del seu pressupost garantint serveis que hauria de prestar la Generalitat. Una xifra que puja fins el 46% en el cas dels municipis que tenen una població que va entre els cinc i els vint mil habitants. Entre aquests serveis que presten els ajuntaments i que tocava fer a la Generalitat hi ha l'educació —el cas de les escoles bressol n'és un exemple paradigmàtic—, la sanitat, la seguretat i la protecció civil, i la promoció social i cultural. Les dades s'extreuen d'un estudi encarregat per la Diputació de Barcelona, i que fa referència a l'any 1999 i als municipis barcelonins.

Jordi Navarro

## Dos anys després de les eleccions, amb Joan Clos Barcelona millora dia a dia



► Joan Clos davant l'Assemblea General de l'ONU.

El 13 de juny de 1999, els socialistes aconseguiren el seu millor resultat electoral en unes eleccions municipals a la ciutat de Barcelona. Des de llavors, l'alcalde Joan Clos, l'home que lidera aquesta exitosa aventura política, ha sabut desplegar una xarxa d'actuacions que encarrilen ja la ciutat cap a l'any 2004 i, més enllà del compromís del Fòrum Universal de les Cultures, cap al futur immediat que planteja el nou segle XXI.

La perseverància de l'alcalde en la defensa dels interessos estratègics de la ciutat s'ha traduït en acords institucionals que faran realitat l'arribada del Tren d'Alta Velocitat, la necessària ampliació de la Fira, la construcció de la línia 9 del metro, l'ampliació del port i l'aeroport o la regeneració del tram final del riu Besòs. En més d'un d'aquests casos, l'alcalde i el seu equip han hagut de superar les resistències inicials dels responsables polítics d'altres administracions o convence'ls de quines eren les millors solucions per a la Barcelona dels propers anys.

En l'àmbit de la vida quotidiana, l'Ajuntament ha completat la implantació d'un nou model de neteja i recollida d'escombraries que s'adapta molt millor a les necessitats de les diferents zones de la ciutat i als criteris de sostenibilitat. El nou sistema ha estat ben valorat pels ciutadans, segons les primeres enquestes sobre el seu funcionament. En aquest terreny, com el de la Mobilitat, el Govern municipal ha establert

nous mecanismes de participació amb l'objectiu que aquest model sigui més eficaç i més ajustada a les necessitats dels diversos agents implicats en la vida diària de la ciutat. En el terreny social, Barcelona ha estat la primera ciutat espanyola que ha posat en marxa un pla d'habitatges de lloguer per a joves, en un context general en el qual l'Estat segueix sense aplicar mesures que afavoreixin aquest model. El Govern municipal està donant resposta també una de les demandes més importants de la nostra societat: suport a les famílies amb més escoles bressol que facilitin la integració professional de les dones. El nou conveni Ajuntament-Generalitat farà realitat 1.000 noves places d'escola bressol a la ciutat. Pel que fa a la gent gran: l'Ajuntament ha impulsat noves residències o habitatges tutelats i ha incrementat els seus serveis d'atenció domiciliària.

El Fòrum Universal de les Cultures del 2004 i el pla 22@BCN per fer del Poblenou un districte de noves activitats són els elements nuclears d'una política destinada a fixar definitivament Barcelona en els llocs més alts de la primera divisió de les ciutats europees. La ciutat està davant del projecte més ambiciós de la seva història; més encara del que va representar la fita dels Jocs Olímpics de 1992. Perquè si els Jocs van servir per resoldre assignatures que portaven molts anys pendents (infraestructures viàries, millora de l'aeroport, recuperació de la façana marítima, regeneració d'espais, etc.), el que

ha posat en marxa ara l'equip de Joan Clos, és una estratègia clarament destinada a reforçar el paper de Barcelona en el segle XXI que acabem d'estrenar. Clos dirigeix la que, en aquests moments és la ciutat més dinàmica d'Europa, promovent 7 milions de metres quadrats de sostre terciari i d'indústria vinculada a les noves tecnologies i al coneixement

*El Fòrum del 2004 i el pla 22@BCN són els elements nuclears per fixar a Barcelona en la primera divisió de les ciutats europees*

El Poblenou és l'àrea més visible d'aquesta ambiciosa operació, però no és, ni molt menys, l'única. En aquests moments, quasi 1.000 hectàrees de les 10.000 que té Barcelona; és a dir, un 10 per cent del territori, està immers en algun procés de transformació urbana destinat a incorporar usos nous per generar més activitat i vitalitat social, o a augmentar la qualitat del seu espai. A alguns d'aquests espais com la muntanya de Montjuïc, l'Ajuntament ha posat en marxa una gran actuació destinada a ferne un gran parc central de Barcelona. En molts altres casos es tracta d'actuacions més petites sobre espais situats al mig dels barris i repartits pels 10 districtes de la ciutat. Tenint tot aquest desplegament a dins de la ciutat, l'alcalde Joan Clos, s'ha ocupat també de fer escoltar la veu de Barcelona al món. Durant aquests dos anys, la nostra ciutat ha guanyat pes i influència entre els governs locals del món. Joan Clos, com a president de l'organisme internacional que coordina les diferents associacions de governs locals del món, ha estat el primer alcalde de la història que ha utilitzat la tribuna de les Nacions Unides per dir als cinc continents el que preocupa a les ciutats i per explicar el paper que poden jugar els governs locals, com a governs de proximitats que són, en la resolució dels conflictes i les necessitats de la gent.

Dídac Boza

# Rosa M<sup>a</sup> Virós, rectora de la UPF: "És el moment d'apostar per la pluralitat"

A pocs dies d'estrenar el despatx de rectora de la Universitat Pompeu Fabra, la socialista M<sup>a</sup> Rosa Virós (Barcelona, 1935) s'ha convertit en la primera dona que ocupa aquest càrrec a una universitat catalana. La universitat ha marcat la trajectòria d'aquesta doctora en Dret i catedràtica de Ciències Polítiques i de l'Administració que encara té molt present el record del primer dia com a estudiant universitària, a l'entrar a un casalot tètric, amb les parets mig despintades i amb unes bombetes de 15 vats.

**Quin lloc ocupa la universitat catalana en l'espai universitari europeu?**

La voluntat de la Universitat Pompeu Fabra sempre ha sigut estar relacionada internacionalment i el nostre nivell natural d'interrelació és Europa, per tant estem abocats a Europa pel que fa a mobilitat d'estudiants, convenis amb altres universitats, contractació de professors de la Comunitat Europea. I aquest espai en l'àmbit europeu depèn de les àrees de coneixement, perquè n'hi ha més connectades internacionalment que altres, com són els estudis d'economia. Ara estem en un procés de formar l'espai docent i de recerca europeu, perquè els crèdits universitaris o les titulacions siguin compatibles a un altre país. És el procés en el qual estarem immersos els propers 3 o 4 anys.

**I la UPF quin espai ocupa en el marc de les universitats catalanes?**

Jo diria que l'espai d'una universitat nova, de les més recent vingudes, que neix el 1990, i que ara té uns 7.000 alumnes i la voluntat de no créixer molt, amb un sostre d'uns 10.000 alumnes. Avui ocupem un espai similar en el que al seu dia va ocupar la Universitat Autònoma de Barcelona que va provocar una reacció positiva a les universitats de Barcelona. Només pel fet de ser més nova és més flexible, pot adequar els estudis i el propi model d'universitat a la realitat d'un moment determinat. La UPF ha estat un revulsiu per a totes les universitats, perquè hi poden haver diversos models

i tots de qualitat. Potser l'error és que es veu tot jerarquitzat. Jo diria que el futur és la pluralitat de perfils i de projectes universitaris però que tots ells poden aspirar a la qualitat.

**Aquest és un dels aspectes que vas comentar el 27 de juny en la presa de possessió dient que volies que les altres universitats veiessin la UPF com una universitat amistososa i solidària.**

Exacte, que és el que no ha pogut ser fins ara per les circumstàncies simplement de ser una universitat nova, que comença. Ara està tot més assentat i ja hem deixat clar que estem per la qualitat com els altres, simplement no tenim l'exclusivitat de la qualitat, ens agradaria que els altres també estessin per la qualitat. Ara és el moment que nosaltres siguem més oberts, sense renunciar a res, però acceptant la pluralitat i la diversitat.

**Com valoren el vincle existent entre la política educativa universitària i la política econòmica perquè es pugui donar resposta a la demanda del mercat de treball?**

La UPF des del començament, com també ho fan les altres universitats, hem invertit molt en connectar-nos amb les empreses, tenim una borsa de treball que col·labora amb el Servei Català de Treball. Els esforços que hem fet s'han vist bastant compensats, perquè fem un seguiment dels nostres estudiants quan acaben la carrera i veiem que el 80 % troba feina al cap de 6 mesos, tot i que

passa un temps fins que troba una feina adequada a les seves capacitats.

**Quina valoració en fas de l'alternativa socialista a la Llei d'Universitats realitzada pel govern del PP a Madrid que porta per títol "Una Universitat per a la societat del coneixement"?**

Justament vaig anar fa pocs dies a unes jornades a la seu del PSC al carrer Nicaragua per parlar de temes universitaris i realment em van sorprendre agradablement els treballs que s'estan fent. Darrerament he notat un salt qualitatiu molt important, suposo perquè hi ha un abans i un després de "l'Informe Bricall", i a la vegada perquè dóna una resposta clara a la llei del PP, i queden bastant clares les diferències.

**"El Ministeri té molt clar quin model d'universitat vol i, per tant, quina llei necessita per imposar aquest model d'universitat"**

**Què ha passat amb aquesta llei que els rectors s'han vist arraconats en tot el procés de reforma que ha seguit la ministra de Cultura?**

És evident que el Ministeri té molt clar quin model d'universitat vol i, per tant, quina llei necessita per imposar aquest model d'universitat. Per tant, han donat poc lloc a una discussió en profunditat dels grans temes. No ha tingut massa voluntat negociadora, l'essència del model ha estat intocable. Precisament el món acadèmic, un espai de reflexió, de l'argumentació, de les idees, de la dialèctica i dels processos de consens és molt sensible i s'ha intentat imposar determinades regles del joc sense acabar-les de discutir. Això és el que té molt enfadats els meus col·legues rectors, i ... continua!

**Quines seran les principals línies directrius que et plantejges posar en marxa des**

**del Rectorat?**

Aquesta és una etapa diferent a l'etapa fundacional, és un inici de consolidació i aspiro a què aquests quatre anys de mandat siguin una etapa de transició a la consolidació. Nosaltres, que hem viscut una transició política cap a la democràcia, sabem que en aquest procés de consolidació s'hi juguen moltes coses.

**"La transmissió de coneixement és més fàcil a la universitat perquè els alumnes estan motivats i els fa il·lusionat passar a l'edat adulta"**

**Quins serien els valors que t'agradaria impregnar al Rectorat?**

El treball en equip i la transparència. No estem en uns moments gloriosos a la universitat, perquè el finançament sempre ha estat difícil i no penso que el futur immediat sigui diferent. Per tant, crec que ajuda molt a l'hora de prendre decisions en una organització que les persones que estan implicades tinguin una visió clara d'on som i quins són els problemes i les possibilitats. Actors informats poden prendre millors decisions i poden ser més lliures de consensuar coses. Això pacifica l'entorn i la gent és capaç d'esperar.

**Potser fins ara no ho estava?**

Sí, però en una època fundacional s'han hagut de fer moltes coses: buscar edificis per acollir l'alumnat, crear noves titulacions, ... ha estat una tasca impressionant i me n'alegro d'haver pogut participar-hi perquè ha

sigut una aventura interessantíssima, que jo no sabia que clouria amb aquesta responsabilitat com a rectora.

**Consideres que el professorat universitari se'l motiva prou perquè ensenyi amb una bona metodologia educativa i il·lusionat?**

La transmissió de coneixement és més fàcil a la universitat perquè els alumnes estan motivats i els fa il·lusionat passar a l'edat adulta. Els professors no estan tant estressats com als instituts i aquesta universitat, justament perquè comença, encara té un capital d'il·lusionat fundacional, encara tenim l'embranchada il·lusionant.

**Com creus que ha de ser la selecció d'alumnes per centre universitari?**

Cal reflexionar-hi molt bé perquè si a les universitats se'ns dóna l'opció de seleccionar els nostres alumnes, com passa als centres nord-americans, hem de tenir molt clar quin alumnat volem. I aquest és un tema molt important perquè és com un mirall: és el que pensa la universitat sobre quins creu que seran els millors professionals. I quins factors incideixen: només la nota, els expedients brillants?, o demanem qüestions més àmplies com ara capacitat de treballar en equip, caràcter obert, capacitat de tenir interessos culturals i esportius, ... He descobert que alumnes brillants fracassen en el món laboral perquè són una mica autistes, no saben connectar. L'experiència m'ha ensenyat que cal tenir molt presents tots aquests valors.

**Consideres que educació i cultura són els dos fonaments per als joves del segle XXI?**

Evidentment, perquè invertir en educació és invertir en la riquesa del país i del futur, i malauradament sembla que els governs no ho acaben de veure i això és lamentable. Espero que un dia es vegi clar.

Eulàlia Santiago



## Zapatero en la Conferencia política del PSOE: “Llega de nuevo el socialismo”

“Socialistas ahora” fue el eslogan de la Conferencia Política del PSOE que tuvo lugar los días 20 y 21 de julio en Madrid. Una frase que simbolizaba, en palabras del Secretario de Organización José Blanco, la afirmación del orgullo de ser socialistas. El conclave fue todo un éxito, los socialistas salimos con un liderazgo consolidado, con un partido más moderno y más cohesionado, y con un ideario actualizado. Como bien dijo José Luis Rodríguez Zapatero en su intervención en la clausura, no se trata tanto de un nuevo socialismo, como “de nuevo, el socialismo”.

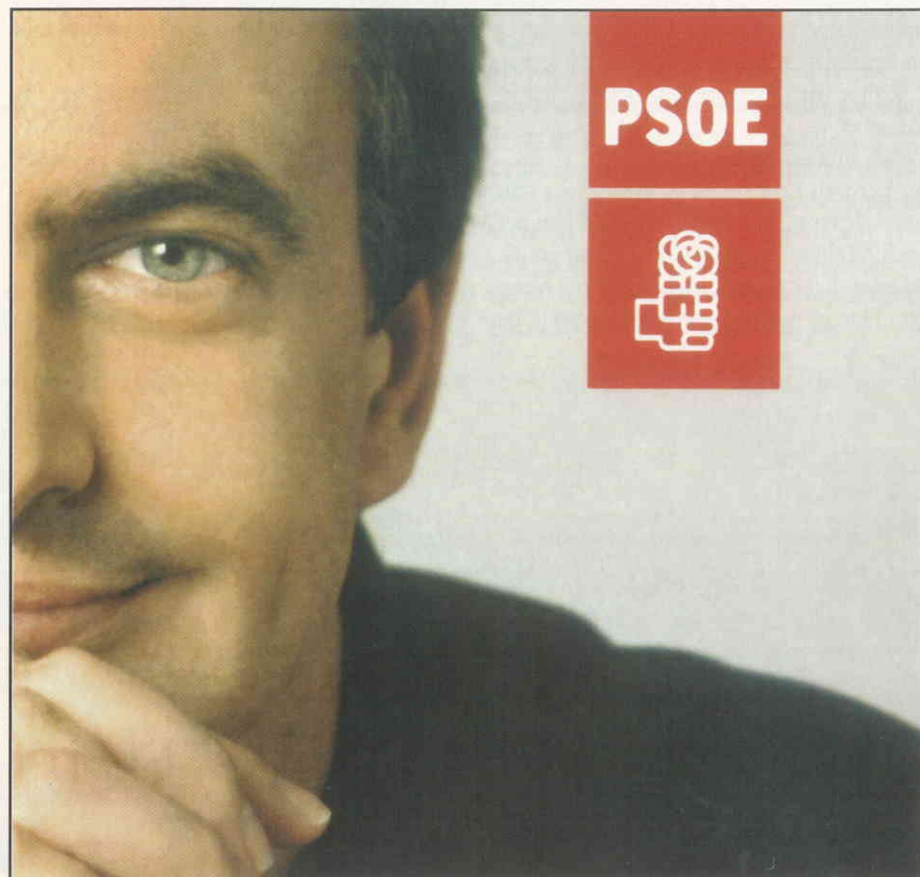
Por mucho que desde el PP se intentara contraprogramar la conferencia con jornadas de segunda fila, lo cierto es que todos los focos mediáticos se concentraron en una cita en la que los socialistas nos jugábamos mucho, y la verdad es que no pudo ir mejor. Como bien señaló el secretario general del PSOE al finalizar la conferencia, “si hace ahora un año dije con ocasión del Congreso Federal- que no estábamos tan

mal, hoy puedo afirmar con rotundidad que estamos muy bien”.

La Conferencia Política -que fue dirigida por el candidato socialista a la presidencia de la Xunta, Emilio Pérez Touriño- tenía como objetivos mejorar la estructura de la organización y sus formas de acción política, por un lado, y, por otro, adaptar nuestro discurso ideológico a los nuevos tiempos pero sin variar un ápice nuestros valores de siempre, como así

**Zapatero: “Si hace ahora un año dije que no estábamos tan mal, hoy puedo afirmar con rotundidad que estamos muy bien”**

fue. Se trataba de “hacer del ciudadano el eje conductor de nuestra acción política” como dijo José Blanco, de reforzar nuestra apuesta por los valores de “la libertad, la igualdad y la solidaridad” entendidos de una manera conjunta y complementaria, según Jordi Sevilla, y “de recuperar a los abstencionistas”, como apuntó Manuel Chaves, para poder volver al gobierno. En las resoluciones, aprobadas por una inmensa mayoría de los cerca de 800 delegados, se sientan las bases que nos harán de nuevo el partido referente de la ciudadanía. En el plano organizativo, por ejemplo, medidas como el reconocimiento de la figura del simpatizante o la implantación progresiva de un modelo de gestión de calidad en las agrupaciones nos situarán más cerca de los ciudadanos. Y en el terreno ideológico, propuestas como la renta básica de ciudadanía o nuestra visión de la construcción europea nos colocan también en primera línea de innovación. La gran inyección de moral para los socialistas que supuso el perfecto desarrollo de toda la conferencia, se vio reforzada notablemente con un discurso de clausura de José Luis Rodríguez Zapatero



**Zapatero dejó muy clara “la compatibilidad plena que hay entre libertad e igualdad” en un socialismo de las personas como es el nuestro**

brillante, emotivo e ilusionante. Frente a los que se empeñan en atribuir al partido supuestos virajes ideológicos, el líder socialista dejó muy clara “la compatibilidad plena que hay entre libertad e igualdad”, y que el único giro que queremos hacer es hacia “un socialismo de las personas, que de respuestas a las inquietudes de la gente”. Y reivindicando con orgullo la larga y fructífera trayectoria de las gentes del partido socialista, Zapatero recordó que tener el carnet socialista es sobre todo “un compromiso ético con la suerte de los más desfavorecidos” y la asunción “del valor de la humildad”.

El secretario general del PSOE fue muy crítico con el primer año de mayoría absoluta de Aznar, un año caracterizado por el “desgobierno, el barullo y la descoordinación”, e hizo un repaso exhaustivo de la larga lista de despropósitos del actual gobierno: de la humillación del Tireless a las cabezadas de Piqué ante Bush, de las mujeres víctimas de la violencia doméstica a los cinco muertos diarios por accidente laboral, del negativo



**El líder del PSOE fue muy crítico con el año de mayoría absoluta de Aznar, caracterizado por el “desgobierno, el barullo y la descoordinación”**



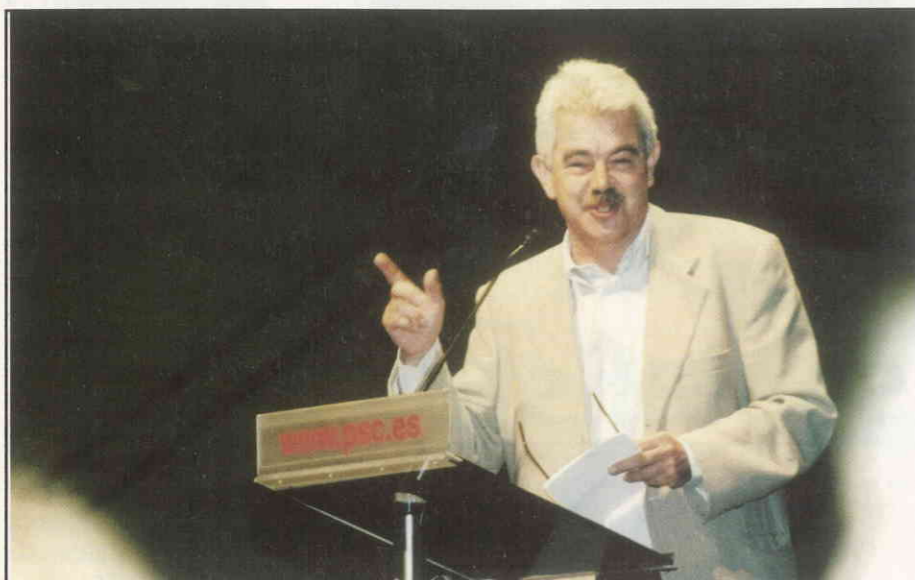
► José Luis Rodríguez Zapatero.

enfoque de la política de inmigración a la ausencia de políticas sociales, de la contrarreforma universitaria a las manipulaciones del fiscal general del Estado. “Los ciudadanos se dan cuenta de este balance negativo y vuelven a mirar al partido socialista”, apuntó Zapatero, lo que significa no un nuevo socialismo, sino “de nuevo, el socialismo” para “ofrecer esperanzas a los ciudadanos”. Esperanzas para dejar de ser el último país de Europa en apoyo a la familia, para no perder el tren de la revolución tecnológica como está sucediendo, para recuperar el peso que teníamos en Europa e Iberoamérica cuando gobernaba Felipe González, para apoyar a nuestros mayores como se merecen y para ejercer “una defensa intensa y permanente de la enseñanza pública”. El líder del PSOE reivindicó “el respeto a la identidad como fundamento de nuestra constitución” frente a un Aznar que no entiende “la España plural, rica y diversa”, que “manda, pero no gobierna” y que ha perdido toda capacidad para ganar los retos del futuro. Una cita del Quijote sirvió a Zapatero para ilustrar su mensaje de esperanza: “Destierra, amigo, el miedo, que la cosa va como ha de ir y el viento lo llevamos en popa”.

César Romero

## Zapatero concluyó en Barcelona la campaña explicativa de su estilo de oposición útil

El domingo 17 de junio José Luis Rodríguez Zapatero concluyó en el Auditori de Barcelona la campaña de explicación del nuevo proyecto socialista que, impulsada por la ejecutiva federal, ha recorrido toda la geografía española. El líder del PSOE volvió a reafirmar la identidad entre su mensaje y el de Pasqual Maragall.



► Pasqual Maragall

La calidez de la madera de la sala sinfónica del magnífico Auditori de Rafael Moneo se fundió de maravilla con la envolvente melodía de "Rhapsody in blue" y unas sugerentes imágenes de Barcelona en blanco y negro con la voz en off del Woody Allen de "Manhattan" pero con Joan Clos de protagonista. Imágenes de la histórica intervención de Pau Casals ante la Asamblea General de las Naciones Unidas se mezclaron con el no menos histórico discurso del alcalde de Barcelona en el mismo foro. En su parlamento ante un platea llena a rebosar Clos tuvo un emocionado recuerdo para el aún convaleciente Joan Reventós y sintetizó su mensaje en los alcaldes como símbolo y artífices de la gran transformación experimentada por la Catalunya democrática.

José Montilla, que subió al estrado a continuación, se congratuló de que un año después del trascendental congreso del PSC el clima político ha cambiado en sentido favorable para nuestras aspiraciones. Cada vez es más evidente que Mas no da la talla y que "CiU no defiende los intereses

**Zapatero: "Voy a apoyar plenamente el proyecto de los socialistas catalanes porque es bueno para España y para Europa"**

de los catalanes", dijo el primer secretario del PSC. "Ahora ya podríamos ganar las elecciones y gobernar -apuntó Montilla-, pero queremos una victoria amplia", y hay que trabajar para conseguirla. Maragall, que fue breve en su alocución y cedió todo el protagonismo a Rodríguez Zapatero, señaló que ahora es el momento de explicar nuestra alternativa progresista para Catalunya. Una apuesta de futuro que tiene como ejes la proximidad, la estrategia, la educación y el trabajo, y la seguridad. En clave política española el presidente del PSC hizo una apelación a deshacer el entuerto que supone la actual realidad de tres nacionalismos -español, vasco,

catalán- gobernantes y contrapuestos, a la vez que reafirmó su apuesta por una "España que pierda el miedo, viva y plural", que de el gran salto de la A de Aznar a la Z de Zapatero.

El secretario general del PSOE inició su muy aplaudida intervención con un mensaje claro para los que intentan buscar falsas discrepancias entre el PSC y el PSOE: "voy a apoyar plenamente el proyecto de los socialistas catalanes porque es un proyecto bueno para España y para Europa", dijo. Es el proyecto de la pluralidad frente al de un "Aznar que gobierna España, pero que no la entiende".

Zapatero volvió a reivindicar un nuevo estilo de oposición, y se comprometió a liderar un gobierno que haga avanzar al país en menos tiempo y que no agachará la cabeza ante nadie, como sí hizo el ministro Piqué ante el presidente Bush. El líder del PSOE avanzó también en Barcelona algunas de las principales ideas de la alternativa que ha de llevarlo a la Moncloa: prioridad para la educación y la cultura, ganar la batalla por el empleo estable y contra la siniestralidad laboral, firmar un nuevo contrato social con los jóvenes e incorporar la sostenibilidad como uno de los valores básicos de un gobierno progresista.



► José Luis Rodríguez Zapatero.

## Resolució del Consell Nacional: Catalunya no té avui el govern que necessita

Maragall, en su intervención ante el Consell Nacional, pidió al partido que no confiase únicamente en las flaquezas del adversario y que redoblara sus esfuerzos para hacer llegar nuestra alternativa a los ciudadanos. El presidente del PSC auguró una dura batalla electoral de cara a las próximas autonómicas.

En la reunión del plenario del Consell Nacional celebrada el pasado sábado 10 de junio Maragall advirtió al PSC que no debe confiar en que la batalla de las próximas elecciones autonómicas vaya a ser fácil. El mensaje fue claro: hay que confiar en las fuerzas y argumentos propios, y no minusvalorar nunca al adversario.

**La resolución política aprobada resume la alternativa progresista así como las tareas inmediatas para hacerla llegar a la sociedad**

En este sentido, se aprobó la resolución "Catalunya no tiene hoy el gobierno que necesita", en la que se resumen los principales ejes de la alternativa progresista de gobierno para Catalunya así como las tareas inmediatas y necesarias para hacerla llegar a la sociedad. Tal como se dice en el texto del acuerdo, ahora "nuestra principal obligación política es poner de relieve hasta qué punto el actual esquema de gobierno perjudica los intereses del país, y, sobre todo, la existencia de una alternativa progresista sólida, capaz de encabezar el gobierno mañana mismo si los ciudadanos así lo deciden.

El Consell Nacional designó también a los 46 delegados que correspondían al PSC en la Conferencia Política del PSOE, que tuvo lugar los días 20 y 21 de julio en Madrid, y aprobó resoluciones políticas sobre la situación política en Argelia, contra la reforma laboral impuesta por PP y CiU y sobre la globalización económica.



► Intervención de José Montilla ante el Consell Nacional.

### Els cinc grans eixos de la nostra alternativa

1. Educació i Treball.
2. Una societat cohesionada i segura.
3. Bases econòmiques per a garantir el futur.
4. Un govern proper i eficaç.
5. Una nova relació entre Catalunya i Espanya en el marc de la nova Europa.

### Què hem de fer ara?

- Estendre i aprofundir el diàleg amb els ciutadans i ciutadanes.
- Incrementar la tasca dels grups parlamentaris i del Govern Alternatiu.
- Recolzar la tasca dels nostres electes locals.
- Participar activament en el procés de renovació programàtica del PSOE i en la renovació del socialisme europeu.
- Donar tot l'impuls a la preparació de la Conferència Nacional.

## Tabucchi rep el Premi a la Llibertat d'Expressió Josep Maria Lladó



► Antonio Franco, Antonio Tabucchi i Enric Sopena.

El grup de periodistes progressistes Josep Maria Lladó va convidar l'escriptor italià Antonio Tabucchi a Barcelona. El motiu, ser el receptor del Premi a la Llibertat d'Expressió 2001, la tercera edició del guardó impulsat pel Grup Lladó. Durant l'estada a la ciutat, Tabucchi va ser rebut per l'alcalde de Barcelona, Joan Clos, que el va convidar al Forum de les Cultures 2004.

El lliurament del premi es va celebrar a l'Hotel Barceló Sants el 30 de juny, i va comptar amb un nombrós públic, entre els que hi havia el primer secretari del PSC, Josep Montilla, el director de El Periódico, Antonio Franco, que va lliurar el premi —una litografia inèdita cedida per Pere Viladecans— a més d'intel·lectuals, directors de diaris, periodistes, socis del grup Lladó i admiradors de l'intel·lectual.

El prestigiós jurat del Premi Lladó a la Llibertat d'Expressió, del que formen part destacats periodistes i directors de mitjans de comunicació, va concedir el premi a Tabucchi per vèries raons però especialment per haver-se compromès amb aquest valor i dret fonamental publicant poques setmanes abans de les eleccions a Itàlia, l'article "A dónde va Italia señor Ciampi".

L'autor de "Sostiene Pereira" va haver

de publicar aquest article a "Le Monde" i a "El País", després que els dos diaris del seu país on habitualment col·labora refusessin la seva edició. L'escriptor va dir però a l'Endavant que "sí que hi ha llibertat d'expressió a Itàlia" però que "la concentració dels mitjans de comunicació porta a la monopolització de l'expressió i de la pluralitat de l'expressió", per ell la conquesta més important del món modern.

Al polèmic article premiat, Tabucchi denunciava vigorosament els perills que per a la democràcia i la llibertat d'expressió podia tenir l'el·lecció de Silvio Berlusconi com a nou primer ministre d'Itàlia. Davant el control dels mitjans de comunicació Tabucchi afirmà a l'Endavant que "hi ha perill que només arribi una veritat, i aquesta és com la realitat: plural i distinta".

Davant el risc que es malmetin llibertats, com la llibertat d'expressió, al llarg de la sessió es va considerar que calen referents i veus crítiques que es comprometin i la defensin públicament. El jurat també va fer dues mencions per a la defensa de la llibertat d'expressió, la primera per a la periodista de la Cadena Ser i directora del programa La Ventana, Gemma Nierga, i la segona pel també periodista Gorka Landáburu, víctima d'un atemptat d'ETA.

Rocío García

## Las propuestas socialistas para la reforma de la radio-televisión pública



► Josep Maria Carbonell.

Los grupos parlamentarios del PSC e IC-V presentaron el pasado mes de julio una propuesta de ley conjunta para acabar con la politización de TV3 y Catalunya-Ràdio. Según informó en rueda de prensa Josep Maria Carbonell, diputado en el Parlament y Secretario de Cultura y Audiovisual del PSC, la izquierda defiende que la ponencia parlamentaria que estudia la reforma de la Corporación Catalana de Radio i Televisió (CCRTV) trabajara en un proyecto de ley que buscara el máximo consenso y que tuviera como base el informe del Consejo Audiovisual de Catalunya (CAC), un organismo independiente creado esta legislatura y que tiene como misión velar por la transparencia y la neutralidad de los medios de comunicación social.

Olvidando sus iniciales promesas de acuerdo y apertura en este tema, CiU quiere imponer, con el apoyo del PP, una reforma que le garantice todavía más un férreo control de los contenidos de la radio y de la televisión públicas. El objetivo no es otro que utilizar los medios de comunicación de todos para proyectar la imagen pública del delfín de Pujol, Artur Mas.

## Montilla: "Maragall no hauria signat aquest acord de finançament"

El primer secretari del PSC, José Montilla va afirmar en roda de premsa que en el recent acord per al finançament autòmic, "CiU ha negociat malament, ha actuat de forma vengorant i ha lliurat Catalunya en la negociació demostrant la seva incoherència, la seva nul·la incidència en el govern del PP, i la seva feblesa per defensar els interessos de tots els ciutadans".

Montilla va manifestar que el sistema de finançament que s'ha aprovat "no és el nostre model i no és bo per Catalunya, perquè és insuficient i desaprofita una gran oportunitat per assolir un sistema estable de finançament; no ens apropa als sistemes forals; no s'ha explorat totes les possibilitats per millorar la capacitat normativa de determinats impostos que formen part de la cistella; no inclou la participació de les Comunitats Autònomes en la Gestió Tributària; i tampoc recull la necessitat d'abordar el finançament dels Ajuntaments".

Davant d'aquesta situació, el primer secretari del PSC va anunciar que hi ha un compromís dels socialistes per canviar aquest model del tot insuficient "quan hi hagi una majoria de progrés en el govern d'Espanya". Montilla també va apuntar que "amb Pasqual Maragall com a president de la Generalitat, aquesta situació no s'hagués donat" perquè "no hauríem arribat a on hem arribat amb un president socialista a la Generalitat, ja que estaríem avui parlant d'un escenari molt millor per a Catalunya". Montilla també va posar de manifest que davant d'una



► José Montilla, primer secretari del PSC

oferta insuficient en la definició del model calia prendre decisions. "Els governs socialistes han negociat amb el govern central i han obtingut un increment significatiu i satisfactori per a les seves comunitats; han millorat el seu finançament de forma substancial i ho han fet sent comunitats socialistes, com a membres d'un partit que està a l'oposició". Va afegir Montilla que "CiU, el soci de govern a Espanya del PP, ha fracassat, no ha aconseguit els diners necessaris per a Catalunya i ha fet el més escandalós dels ridículs. I per la seva banda, el PP - soci de govern a Catalunya de CiU - ha menyspreat Catalunya i al govern de Catalunya donant una quantitat irrisòria per a les necessitats del país". CiU no ha sabut negociar i ha fet palesa la seva ineptitud per dirigir el govern català no aconseguint un bon finançament per a Catalunya. Finalment es queda molt lluny dels 400.000 milions que va demanar Artur Mas i molt lluny del que prometia CiU en el seu programa electoral.

### Conferencia sobre el problema del agua

El martes 19 de junio el Auditori de la Pedrera acogió un acto organizado para explicar nuestras propuestas para una nueva cultura del agua. Presentados por el alcalde de Tortosa, Joan Sabaté, intervinieron Joaquim Nadal, portavoz en el Parlament, Montserrat Tura, Secretaria de Medio Ambiente del PSC, y Antoni Sabaté, alcalde de Flix y diputado en el Parlament.

### Universidad de verano del PSC en La Seu

Con el título "Las políticas socialistas frente a la nueva economía y la sociedad de la información en la construcción europea", la Universidad de Verano del PSC se celebrará este año en la localidad pirinena de La Seu d'Urgell del miércoles 12 al domingo 16 de septiembre.

## Nos dejó Juli Busquets, un militar demócrata y un gran socialista



El mes de julio, justo cuando cerrábamos la edición, también nos dejó nuestro compañero Juli Busquets Bragulat. Ex comandante del ejército, fue uno de los fundadores y líderes históricos de la UMD, organización de militares demócratas que luchó contra la dictadura franquista. En 1975 pasó seis meses en la cárcel por pedir la apertura del régimen franquista junto a otros 28 mandos del ejército. Nacido en Barcelona en 1932, ingresó en la Academia General Militar de Zaragoza poco antes de cumplir 18 años y fue destinado a su ciudad natal en 1961 tras ser ascendido a capitán.

### José Montilla : "Juli Busquets fue un militar demócrata cuando era muy difícil serlo y uno de los impulsores del PSC"

Al llegar la democracia, estuvo como diputado del PSC en el Congreso entre 1977 y 1993, y en la actualidad era Catedrático de Ciencia Política de la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB). Su tesis doctoral "El militar de carrera en España" fue secuestrada por la dictadura y bien pronto se convirtió en una obra de referencia en el campo de la sociología militar. Como bien señaló el primer secretario del PSC, José Montilla al finalizar su sepelio, Busquets fue "un militar demócrata cuando era muy difícil serlo y uno de los impulsores del PSC".

# Quim Monzó, escriptor: "No crec en la inspiració, el que faig és fruit d'un treball continuat"

Durant unes quantes setmanes vas reivindicar una vaca boja per a Catalunya. Què ens falta ara per ser un país complet? Un immigrant potser?

Ostres, és veritat. Jo vaig reivindicar que a Catalunya n'hi hagués una, per això em vaig disfressar de vaca boja per carnaval. De fet, jo vaig ser la primera vaca boja de Catalunya. Quant a l'immigrant, ja tenim el moro Musa no?. Fora de conyes, no hi ha un arquetipus d'immigrant. Buscar-ne un, com allò de fer burla del català amb barretina, és simplificar les coses.

**Què opines d'aquesta polèmica nascuda a l'entorn dels immigrants?**

Vaig trobar molt grotesc que digués en Barrera que una onada immigratòria com aquesta acabaria amb Catalunya. La Catalunya, com l'hem entès durant un segle i mig, és evident que està morta, però no per aquests nous immigrants sinó per totes les onades immigratòries prèvies i sobretot perquè als catalans se'ls en refot. En naixerà una de nova però ja no serà aquella, això és claríssim. La culpa, però, és de tots, començant pels catalans de socarrells famosos que són els primers en carregar-se-la, els del 78 Congrés català. Els pobres que arriben ara venen a un país que ja és castellà. Què han de fer? Doncs apuntar-se a la llengua que és majoritària. Ja ho deia el Cruyff. La política lingüística de la Generalitat ha estat nefasta. És la política del depèn de tú, és a dir que ells es renten les mans.

**És un procés irreversible?**

I tant, segur, la mort ja hi és. En el cas de la llengua, no és allò que arriba un dia i ja està. La llengua és un procés d'il·lusió. El català ja ha començat la seva difusió dins el castellà. La lingüista Carme Junyent ja ha dit que el Barça continuarà el segle vinent però que el català no passarà. És una llengua tan germana de l'altra que es fondrà dins el castellà fins a convertir-se en un accent, en un dialecte. De fet, el català d'ara ja és un patois. Ha començat la degradació. I ja està eh!, no passa res, no s'acaba la vida.

**Tot plegat pot semblar dramàtic. Camp lliure, potser, per a defensors més radicals?**

A mi me la sua! Aquí no hi ha hagut mai fonamentalistes. Aquí hi ha gent que para la ma, obre la butxaca i es fot els calés a dins.

**Creus que internet complicarà la vida als escriptors? L'Eduardo Mendoza comentava fa poc que això del paper s'acaba!**

Quim Monzó és un dels autors en llengua catalana amb un públic més fidel. El seu darrer llibre, "El millor dels mons", continua en les llistes dels més venuts després de varies setmanes i ha trobat un reconeixement gairebé unànim de la crítica, cosa difícil en un escriptor que no s'ajusta massa als cànons del políticament correcte en literatura. Les seves habituals col·laboracions als mitjans de comunicació impregnen el panorama mediàtic català d'un sentit irònic de la quotidianitat desafortunadament poc freqüent.



Aquest fa poc deia també que la novel·la havia mort.... El paper no el mata ningú, encara que et baixis el llibre d'internet i el paguis. A la pantalla pots consultar coses, però un document una mica llarg te l'has d'imprimir. Internet és de puta mare i fins i tot es poden fer novel·les interactives i altres mandangues però el llibre és l'invent més extraordinari, més portàtil i més pràctic, encara que marxi la llum.

**Com interpretes llavors que els índexs de lectura estiguin pel terra?**

Els índexs no baixen, perquè la gent no ha llegit mai, prou feina tenia d'estar treballant tot el dia. Durant tot aquest segle, els que llegien eren quatre aristòcrates.... Els índexs no baixen, és més, jo diria que es llegeix més que mai. Aquí hi ha molt de groguisme, de buscar l'escàndol, quan resulta que les que sí que cauen són les revistes electròniques.

**L'Hilario Pino ens torna a recordar, però, que no tenim temps i que cal ser encara més breus, que un spot de 20 segons pot comunicar més que un reportatge de dues hores. Tu hi estàs d'acord, clar!**

I tant. Deia Giorgio Manganelli que una novel·la són 40 ratlles de text i dos metres cúbics d'aire. Jo miro de treure l'aire i deixar el text. Borges deia l'any 1967 que ell no

havia llegit una novel·la que no l'avorrís. Italo Calvino també exigia brevetat.

**Per això fas contes!**

Sí, tot i que la novel·la a mi m'agrada. Ara bé, de vegades llegeixes novel·les extraordinàries i dius, ostres!, no en podrien treure la meitat? Segur que sí. El que passa és que el nou ric o la gent que té pretensions culturals sembla com si preferís coses llargues perquè vesteix més. Això explica, per exemple, que l'Umberto Eco tingui tant d'èxit amb els seus mamotretos brutals.

**De tota manera, t'inclous un conte llarg al teu darrer llibre, el Rei de Suècia. Ens sorprendrà algun dia amb una novel·la de tres-centes planes?**

Amb aquesta que dius n'he fet quatre. Jo considero que són novel·les llarguetes. No sé el que faré. Jo escric fins que tinc coses a dir.

**Els darrers conte de gairebé tots els teus llibres ens suggereixen una certa lluita personal per construir històries.**

És veritat, crec que els inicis de les coses són més forts que quan es desenvolupen i això en la literatura és un handicap. Em costa tancar les coses, perquè li dono moltes voltes un cop les coses estan escrites. No crec en la inspiració en absolut, el que hi ha és un treball continuat. Quant a patir i tota aquesta mandanga? Jo pateixo molt quan no puc escriure. Quan pots tancar-te a l'estudi, sense responsabilitats, llavors ets feliç.

**Com veus l'anunci de Pujol de no presentar-se més? Continuarà el seu llegat nacionalista?**

El regionalisme pujolista vols dir? No ho sé, jo ho veig difícil però no ho saps mai. Per a mi serà bastant divertit, perquè és un final d'etapa raríssim. Ara seria l'oportunitat d'en Maragall. Va anar del canto d'un duro que no guanyés les darreres eleccions. Si sap lligar les coses bé amb IC i ERC potser sí que serà clar i decisiu. Dependrà, per tant, de la seva habilitat.